

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 1999

N:o 307—318

SISÄLLYS

N:o		Sivu
307	Laki nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain 3 ja 10 §:n muuttamisesta	821
308	Asetus pohjoismaiden välisestä pikatiedotussopimuksesta annetun asetuksen kumoamisesta	822
309	Asetus kansainvälisessä posti- ja teleliikenteessä sovellettavan kultafrangin vasta-arvon ja eräiden maksujen määrittämisestä annetun asetuksen kumoamisesta	823
310	Asetus liikennevakuutusasetuksen muuttamisesta	824
311	Asetus asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, muuttamisesta	825
312	Vakuutusyhdistysasetus	827
313	Asetus ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteesta annetun asetuksen muuttamisesta	828
314	Asetus vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luettavista eristä	831
315	Asetus vakuutusyhdistyksen vastuuvelan laskentaperiaatteista annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	833
316	Asetus öljyvahinkovastuuasetuksen muuttamisesta	834
317	Asetus Tapaturmavakuutuslaitosten liiton säännöistä annetun asetuksen 17 §:n muuttamisesta .	835
318	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	836

N:o 307

Laki

nuorisorangaistuksen kokeilemisesta annetun lain 3 ja 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nuorisorangaistuksen kokeilemisesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1058/1996) 3 §:n 1 momentti ja 10 §:n 1 momentti seuraavasti:

3 §

Nuorisorangaistukseen tuomitseminen

Alle 18-vuotiaana tehdystä rikoksesta voidaan tuomita nuorisorangaistukseen, jos

1) sakkoa on rikoksen vakavuus ja tekoon liittyvät olosuhteet huomioon ottaen pidettävä riittämättömänä rangaistuksena eivätkä painavat syyt vaadi ehdottoman vankeusrangaistuksen tuomitsemista ja

2) nuorisorangaistukseen tuomitsemista on pidettävä perusteltuna uusien rikosten eh-

käisemiseksi ja tekijän sosiaalisen selviytymisen edistämiseksi.

10 §

Ehtojen rikkomisen käsittely

Jos nuorisorangaistukseen tuomittu ei aloita nuorisorangaistuksen suorittamista taikka jättää suorittamisen kesken tai muuten vakavasti rikkoo toimeenpanosuunnitelman ehtoja, Kriminaalihuoltoyhdistyksen on viipy-

HE 188/1998
LaVM 27/1998
EV 294/1998

mättä laadittava selvitys asiasta viralliselle syyttäjälle. Samalla Kriminaalihooltoyhdistys voi kieltää nuorisopalvelun aloittamisen tai keskeyttää sen.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 5 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Jussi Järventaus*

N:o 308

A s e t u s

pohjoismaiden välisestä pikatiedotussopimuksesta annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Tällä asetuksella kumotaan pohjoismaiden välisestä pikatiedotussopimuksesta 14 päivänä maaliskuuta 1958 annettu asetus (491/1958).

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Kimmo Sasi*

N:o 309

A s e t u s

kansainvälisessä posti- ja teleliikenteessä sovellettavan kultafrangin vasta-arvon ja eräiden maksujen määrittämisestä annetun asetuksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §

Tällä asetuksella kumotaan kansainvälisessä posti- ja teleliikenteessä sovellettavan kultafrangin vasta-arvon ja eräiden maksujen määrittämisestä 15 päivänä joulukuuta 1972 annettu asetus (924/1972).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Kimmo Sasi*

N:o 310

Asetus**liikennevakuutusasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan 17 päivänä heinäkuuta 1959 annetun liikennevakuutusasetuksen (324/1959)
 7 §:n 5 momentti, 8 §:n 2 momentti ja 9 §:n 5 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 7 §:n 5 momentti asetuksessa 1603/1995 sekä 8 §:n 2 momentti ja
 9 §:n 5 momentti asetuksessa 1626/1993, seuraavasti:

7 §

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitetun todistuksen tai ilmoituksen sisällystä.

8 §

Jos liikennevakuutuskeskus on tehnyt kansainvälistä liikennevakuutuskorttia tai rajavakuutusta koskevan taikka muun sopimuksen, jonka mukaan se vastaa maahan tilapäistä käyttöä varten tuodun moottoriajoneuvon aiheuttamasta liikennevahingosta, keskuksen on toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sitoumus siitä, että se rajoituksitta liikennevakuutuslain mukaan vastaa tällaisen ajoneuvon täällä aiheuttamasta liikenne-

hingosta silloinkin, kun sopimuksen voimasaolo on päättynyt, ennen kuin ajoneuvo viedään maasta. Sitoumuksesta on käytävä selville ne seikat, joiden nojalla voidaan todeta, ettei ajoneuvon maahantuoajalla ole vakuuttamisvelvollisuutta. Liikennevakuutuskeskuksen on toimitettava sitoumuksen jäljennös tullihallitukselle.

9 §

Pyytämistään lausunnoista valtiokonttorin on suoritettava Vakuutusvalvontaviraston vahvistamien perusteiden mukainen maksu lautakunnalle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 311

Asetus**asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen, joka sisältää liikennevakuutuskeskuksen säännöt, (1627/1993) 3 ja 8 §, 16 §:n 1 momentti, 27 §:n 2 momentti, 31 §:n 1 momentti sekä 32, 33 ja 35 §, sellaisena kuin niistä on 33 § asetuksessa 455/1995, seuraavasti:

3 §

Jos liikennevakuutuskeskus on 2 §:n 2 kohdassa tarkoitetun sopimuksen perusteella vastuussa maahan tilapäistä käyttöä varten tuodun ajoneuvon täällä aiheuttamasta liikennevahingosta, sillä on oikeus vapauttaa sopimuksen mukaan vahingosta vastuussa oleva ulkomainen vakuutuslaitos vastuusta, jos tämä siirtää keskukselle sellaisen määrän varoja, joka vastaa vakuutusyhtiölain (1062/1979) ja vakuutusyhtiön vastuuvelan laskentaperiaatteista annetun asetuksen (248/1999) sekä asianomaisen ministeriön näiden nojalla antamien määräysten mukaisesti laskettua korvausvastuuta.

8 §

Ylimääräinen yleiskokous on pidettävä, jos Vakuutusvalvontavirasto sitä kirjallisesti vaatii ilmoittamansa asian käsittelyä varten. Ylimääräinen yleiskokous on pidettävä myös, jos liikennevakuutuskeskuksen jäsenyhtiöt, joilla on yhteensä vähintään yksi kymmenesosa jäsenyhtiöiden yhteenlasketusta äänimäärästä, samalla tavoin sitä vaativat. Samoin se on pidettävä, jos tilintarkastajat toimittamansa tarkastuksen perusteella sitä vaativat. Ylimääräinen kokous on pidettävä 14 päivän kuluessa siitä, kun vaatimus on esitetty liikennevakuutuskeskuksen puheenjohtajalle tai hallitukselle.

16 §

Jäsenyhtiöllä, joka ei ole yhtynyt yleiskokouksen liikennevakuutusta tai 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua sopimusta koskevaan päätökseen, on oikeus hakea muutosta päätökseen valittamalla Vakuutusvalvontavirastoon 30 päivän kuluessa päätöksen antamisesta.

27 §

Liikennevakuutuskeskuksen kirjanpidossa noudatetaan kirjanpitolakia (1336/1997) ja kirjanpitoasetusta (1339/1997).

31 §

Niiden liikennevahinkojen osalta, joista liikennevakuutuskeskus on vastuussa liikennevakuutuslain mukaisesti ja joita se ei ole kokonaisuudessaan korvannut sen kalenterivuoden aikana, jona vahinko sattui, on liikennevakuutuskeskuksen vakuutusyhtiölain ja vakuutusyhtiön vastuuvelan laskentaperiaatteista annetun asetuksen sekä asianomaisen ministeriön näiden nojalla antamien määräysten mukaisesti laskettava se määrä, joka vastaa vakuutusyhtiön korvausvastuuta, sekä jaettava se kunkin vahingon osalta erikseen jäsenyhtiöiden kesken niiden edellisen kalenterivuoden aikana Suomessa saadun

liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa.

— — — — —

32 §

Liikennevakuutuskeskuksen on ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen määrämällä tavalla yleiskokouksen ja hallituksen kokouksen koolle kutumisesta sekä keskuksen tilien tarkastamisesta.

Vakuutusvalvontavirastolle on lisäksi toimitettava jäljennökset kokouksissa tehdyistä pöytäkirjoista.

33 §

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus kieltää yleiskokouksen tai hallituksen päätöksen täytäntöönpano, jos on kysymys 2 §:n 1—8 tai 12 kohdassa tarkoitetusta asiasta.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

35 §

Liikennevakuutuskeskuksen on ilmoitettava keskuksen puheenjohtajan, hallituksen puheenjohtajan ja muiden jäsenten, toimitusjohtajan sekä hallituksen nimenkirjoittamiseen valtuuttamien henkilöiden nimi ja kotipaikka Vakuutusvalvontavirastolle. Viraston on pyynnöstä annettava todistus siitä, ketkä ovat oikeutetut kirjoittamaan keskuksen nimen taikka vastaanottamaan keskukselle osoitetun haasteen tai muun tiedoksianto.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 312

Vakuutusyhdistysasetus

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 16 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Vakuutusyhdistyksen sulautumista, vakuutuskannan luovuttamista tai vakuutusyhdistyksen muuttamista keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi koskevat asiakirjat on pidettävä nähtävinä Vakuutusvalvontavirastossa vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 8 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 14 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun määräajan loppuun.

2 §

Jos Vakuutusvalvontavirasto kieltää vakuutusyhdistystä antamasta uusia vakuutuksia taikka luovuttamasta tai panttaamasta yhdistyksen hallussa olevaa omaisuutta, viraston on kuulutettava siitä virallisessa lehdessä yhdistyksen kustannuksella ja ilmoitettava siitä yhdistyksen osakkaille yhdistysjärjestyksessä määrätyllä tavalla.

3 §

Kun vakuutusyhdistyslain 13 luvun 9 §:n

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

mukainen tilinpäätös ja 12 §:n mukainen kertomus ovat valmistuneet, niistä on annettava viipymättä jäljennös Vakuutusvalvontavirastolle. Virastolle on annettava myös jäljennös ensiksi mainitussa lainkohdassa tarkoitetusta selvitysmiesten ilmoituksesta.

4 §

Kun vakuutusyhdistys on merkitty kaupparekisteriin tai kun kaupparekisteriin otettuun merkintään on tehty muutos, yhdistyksen hallituksen on viipymättä annettava siitä tieto Vakuutusvalvontavirastolle.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan 22 päivänä tammikuuta 1988 annettu vakuutusyhdistysasetus (43/1988).

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 313

Asetus**ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen vastuuvelan katteesta 15 päivänä syyskuuta 1995 annetun asetuksen (1125/1995) 1 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohta, 2 §, 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 6 §:n 3 ja 4 momentti, 8 §:n 3 momentti, 9 §:n 4 ja 5 momentti, 10 §:n 1 momentti sekä 12 ja 13 § seuraavasti:

1 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

2) *ETA-valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla* ETA-valtion viranomaisen valvonnan alaista arvopaperipörssiä ja sellaista muuta ETA-valtiossa toimivaa vaihdantajärjestelmää, joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan rinnastetaan tällaiseen arvopaperipörssiin;

5) *vakuudettomalla velkasitoumuksella* sellaista velkasitoumusta, johon ei liity vakuutusta, joka 3—5 §:n mukaan voitaisiin sellaiseen hyväksyä vastuuvelan katteeksi tai joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan hyväksytään vakuudeksi;

2 §

Soveltamisalan tarkennukset

Tämän asetuksen säännöksiä ETA-valtiosta sovelletaan siinä laajuudessa ja sellaisin edellytyksin kuin asianomainen ministeriö määrää myös muuhun valtioon, jonka minis-

teriö määräyksessään rinnastaa ETA-valtioon.

Mitä tässä asetuksessa säädetään velkasitoumuksesta, koskee myös sille kertynyt korkoa.

Tämän asetuksen säännöksiä kiinteistöistä, rakennuksista ja vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 a §:n 5 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista oikeuksista sovelletaan myös sellaisen kiinteistöyhteisön, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa katteen haltijalla on määräämisvalta, omistamiin tällaisiin varoihin samalla tavoin kuin jos nämä varat olisivat vakuutusyhdistyksen suorassa omistuksessa. Mitä tässä momentissa säädetään, koskee myös sellaista kiinteistöyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa ja jossa katteen haltijalla on määräämisvalta yhdessä toisten vakuutusyhdistysten kanssa tai jonka Vakuutusvalvontavirasto vakuutusyhdistyksen hakemuksesta rinnastaa tässä momentissa tarkoitettuun kiinteistöyhteisöön.

3 §

Omaisuuslajien ryhmät, joilla voidaan kattaa vastuuvelan koko määrä

Vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 a §:n 2 momentissa säädetyin edellytyksin ja rajoi-

tuksin saa vastuuvelan koko määrän katteena olla:

3) velkasitoumuksia, joissa velallisena tai takaajana on ETA-valtiossa toimiluvan saanut julkisen valvonnan alainen talletuspankki tai vakuutusyhtiö taikka sellainen muu yhteisö, jonka Vakuutusvalvontavirasto rinnastaa edellä tarkoitettuun talletuspankkiin tai vakuutusyhtiöön;

6 §

Omaisuuslajien ryhmät, joilla voidaan kattaa yhteensä enintään 25 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä

Tätä pykälää ei sovelleta jälleenvakuutuksenantajilta oleviin saamisiin, joista Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset siitä, millaisin edellytyksin ja rajoituksin 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut varat saadaan lukea katteeseen.

8 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 10 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun velkasitoumukseen liittyy vakuus, joka 3—5 §:n mukaan voitaisiin sellaisenaan hyväksyä vastuuvelan katteeksi tai joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan hyväksytään vakuudeksi, tällaista velkasitoumusta ei vakuuden katekelpoiseen määrään saakka oteta huomioon 1 momentissa säädettyä 10 prosentin enimmäisrajaa sovellettaessa.

9 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 5, 10, 15 30 tai 40 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset siitä, miten 3 momentissa tarkoi-

tettua 15 prosentin ja 30 prosentin enimmäisrajaa sovelletaan ottaen huomioon ne edellytykset ja rajoitukset, joista säädetään vakuutusyhdistyslain 10 luvun 3 a §:n 2 momentissa. Vakuutusvalvontaviraston määräyksissä on erityisesti kiinnitettävä huomiota 3 §:n 3 kohdassa tarkoitettun talletuspankin, vakuutusyhtiön tai muun yhteisön omien varojen määrään katteen haltijan vastuuvelan bruttomäärään verrattuna.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun velkasitoumukseen liittyy vakuus, joka 3—5 §:n mukaan voitaisiin sellaisenaan hyväksyä vastuuvelan katteeksi tai joka Vakuutusvalvontaviraston antamien määräysten mukaan hyväksytään vakuudeksi, tällaista velkasitoumusta ei vakuuden katekelpoiseen määrään saakka oteta huomioon 1 momentissa säädettyä 5 prosentin eikä 2 momentissa säädettyä 10 prosentin enimmäisrajaa sovellettaessa. Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen velkasitoumusten yhteismäärä ennen vakuuksien vähentämistä saa kuitenkin olla enintään 30 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä.

10 §

Eräiden yksittäisten riskikeskittymien rajoittaminen 1 tai 2 prosenttiin vastuuvelan bruttomäärästä

Vastuuvelan katteena olevista varoista saa olla sijoitettuna yhteensä enintään 1 prosenttia vastuuvelan bruttomäärästä vastaava määrä saman velallisen ja hänen kanssaan olennaisessa taloudellisessa etuyhteydessä olevien muiden velallisten liikkeeseen laskemiin sellaisiin vakuudettomiin joukkovelkakirjalainoihin ja muihin vakuudettomiin raha- ja pääomamarkkinavälineisiin, joilla ei käydä kauppaa ETA-valtiossa sijaitsevilla säännellyillä markkinoilla, ja näiden antamiin muihin vakuudettomiin velkasitoumuksiin. Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa nostaa rajan 2 prosenttiin.

12 §

Poikkeusluvan antaminen enimmäisrajan ylitykseen

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhdistyksen pyynnöstä antaa luvan 4 ja

5 §:ssä, 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 8 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetyn rajan ylitykseen. Lisäksi Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhdistyksen pyynnöstä antaa määräajaksi luvan 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa, 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentin 2—5 kohdassa ja 4 momentissa sekä 9 ja 10 §:ssä säädetyn rajan ylitykseen.

13 §

Määräystenantovaltuus

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vastuuvelan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista, valuutta-

riskin rajoittamisesta ja valuuttaliikkeen järjestämisestä, johdannaissopimusten käytöstä vastuuvelan katteen yhteydessä, vakuuksien arvostuksesta ja vakuuksien merkityksestä luottaessa katteeseen sitoumuksia, joihin vakuudet liittyvät.

Vakuutusvalvontavirasto voi yksittäistapauksissa määrätä, jos siihen vakuutusyhdistyksen 10 luvun 3 a §:n 2 momentin soveltamisen kannalta on erityistä syytä, ettei tiettyjä varoja saa lukea yhdistyksen vastuuvelan katteeseen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 314

Asetus**vakuutusyhdistyksen toimintapääomaan luettavista eristä**

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 10 a luvun 1 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 483/1993:

1 §

Vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 10 a luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuun toimintapääomaan luetaan:

1) maksettu pohjarahasto ja maksettu takuupääoma;

2) kun 25 prosenttia pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä on maksettu, puolet maksamatta olevasta pohjarahaston ja takuupääoman yhteismäärästä;

3) sidotun ja vapaan oman pääoman rahastot;

4) tilikauden ja edellisten tilikausien voitot;

5) kirjanpitolain (1336/1997) 5 luvun 12 §:n 1 momentin nojalla taseeseen merkitty poistoero sekä 15 §:ssä tarkoitetut vapaaehtoiset varaukset;

6) omaisuuden käypien arvojen ja taseen kirjanpitoarvojen positiivinen erotus siltä osin kuin sitä ei voida pitää luonteeltaan poikkeuksellisenä;

7) vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella sekä 2 momentissa säädetyn rajoituksen täysin maksettu pääoma sellaisesta yhdistyksen vähintään viideksi vuodeksi tai vähintään viiden vuoden irtisanomisajalla ottamasta lainasta, jolla on sopimuksen perusteella huonompi etuoikeus kuin kaikkien muiden velkojien vaateilla;

8) jäljempänä 3 momentissa säädetyn rajoituksen toiminnaan olevan vakuutusyhdistyksen vakuutusyhdistyslain 10 luvun 10 §:n 1 momentissa tarkoitettu kyseiseksi tilikaudeksi taksoitettavissa oleva lisämaksu, josta

voidaan kuitenkin ottaa huomioon korkeintaan puolet enimmäismaksujen ja perittyjen maksujen erotuksesta; sekä

9) vakuutusyhdistyksen hakemuksesta ja Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella muut edellä esitettyihin rinnastettavat erät.

Sovellettaessa 1 momentin 7 kohtaa huomioon otettava määrä voi olla enintään 50 prosenttia toimintapääomasta ja toimintapääomasta enintään 25 prosenttia saa olla määrääjäksi otettuja lainoja. Toimintapääomaan luettavaa määrää vähennetään tasaisesti kul-takin alkavalta vuodelta, jos lainan jäljellä oleva laina-aika on vähemmän kuin viisi vuotta.

Sovellettaessa 1 momentin 8 kohtaa huomioon otettava määrä voi olla enintään 50 prosenttia toimintapääomasta.

2 §

Toimintapääomasta vähennetään sen mukaan kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää:

1) tilikauden ja edellisten tilikausien tappio;

2) taseen kirjanpitoarvojen ja omaisuuden käypien arvojen positiivinen erotus;

3) voitonjakona jaettavaksi esitetty osa yhdistyksen vapaasta omasta pääomasta;

4) vakuutusten hankintamenojen sekä aineettomien hyödykkeiden tuloslaskelmaan kuluksi merkitsemättä jätetty osuus;

5) kaikki sellaiset taseeseen merkitsemättömät velkoihin rinnastettavat erät, joiden suoritusvelvollisuutta on pidettävä todennäköisenä; sekä

6) johdannaissopimusten mahdollinen
enimmäistappio.

3 §
Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkempia
määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanos-
ta.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huh-
tikuuta 1999.

Tällä asetuksella kumotaan vakuutusyhdis-
tyksen toimintapääomaan luettavista eristä
24 päivänä maaliskuuta 1995 annettu asetus
(452/1995).

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 315

Asetus

vakuutusyhdistyksen vastuuvelan laskentaperiaatteista annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan vakuutusyhdistyksen vastuuvelan laskentaperiaatteista 24 päivänä maaliskuuta 1995 annetun asetuksen (453/1995) 1 §:n 1 momentin 4 kohdan b alakohta ja 3 momentti seuraavasti:

1 §

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelkaa laskettaessa on noudatettava seuraavia periaatteita:

4) Korkoutuksen käyttö on sallittu muissa kuin kohdassa 3 tarkoitetuissa vastuuvelkalaskelmissa vain, jos se tehdään niin, että korkoutuksen vaikutus on selvitettävissä, ja jos seuraavat ehdot täyttyvät:

b) korkoutus suoritetaan turvaavalla tavalla ja noudatettavasta korkoutustavasta ilmoitetaan Vakuutusvalvontavirastolle etukäteen;

Asianomainen ministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä 1 momentissa lueteltujen periaatteiden soveltamisesta. Samoin ministeriö määrittelee ne yleiset periaatteet, joita noudatetaan vakuutusyhdistyksen tasoitusmäärää laskettaessa. Yhdistyksen on haettava etukäteen Vakuutusvalvontaviraston vahvistus tavalle, jolla se soveltaa edellä tarkoitettuja tasoitusmäärän yleisiä laskentaperiaatteita.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 316

Asetus**öljyvahinkovastuuasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan 15 päivänä marraskuuta 1996 annetun öljyvahinkovastuuasetuksen (852/1996)
 3 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 16 §:n 2 momentti seuraavasti:

3 §

Merenkululaitoksen on ennen 1 §:ssä tarkoitettun vakuutuksen hyväksymistä hankittava siitä Vakuutusvalvontaviraston lausunto. Lausuntoa ei kuitenkaan tarvitse pyytää, jos on ilmeistä, että vakuutuksenantaja on luotettava ja vastuukykyinen.

10 §

Merenkululaitoksen on hankittava 7—9 §:ssä tarkoitettusta vakuutuksesta Vakuutusvalvontaviraston lausunto. Lausuntoa ei kuitenkaan tarvitse pyytää, jos on ilmeistä, että vakuutuksenantaja on luotettava ja vastuukykyinen.

16 §

Tarkemmat määräykset ulkomaista alusta koskevasta vakuutuksesta tai vakuudesta sekä 15 §:ssä tarkoitettusta valvonnasta antaa kuitenkin merenkululaitos. Merenkululaitoksen on ennen vakuutusta koskevien määräysten antamista hankittava Vakuutusvalvontaviraston lausunto.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 317

Asetus

Tapaturmavakuutuslaitosten liiton säännöistä annetun asetuksen 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
muutetaan Tapaturmavakuutuslaitosten liiton säännöistä 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1312/1996) 17 § seuraavasti:

17 §

Liiton on ilmoitettava liiton hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten, toimitusjohtajan sekä hallituksen nimenkirjoittamiseen valtuuttamien henkilöiden nimi ja kotikunta ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle. Virasto antaa pyynnöstä todistuksen siitä,

ketkä ovat oikeutetut kirjoittamaan liiton nimen taikka vastaanottamaan liitolle osoitetun haasteen tai muun tiedoksiannon.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 318

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä ministeriön päätöksistä**

Annettu Helsingissä 9 päivänä maaliskuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp kalastustuotteiden ja niistä saatujen raakavalmisteiden ja jalosteiden tuonnista Turkista	3/TUONTI/1999	9.3.1999	15.3.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 9 päivänä maaliskuuta 1999

Osastopäällikkö *Jaana Husu-Kallio*

Vanhempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

Komission päätös 98/407/EY; EYVL N:o L 180, 24.6.1998, s. 15
Komission päätös 1999/2/EY; EYVL N:o L 1, 5.1.1999, s. 5

N:o 307—318, 2 arkkiä

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999